

CISVARI

CISV Suomen jäsenlehti 2011-12

finland

building global friendship

Juhlavuosi vapaaehtoistyön merkeissä

Leiriläiset, projekteissa puurtaneet ja CISV-vanhemmat kertovat mikä CISV:ssä sytyttää

Liitto tiedottaa

CISV 60 vuotta – vuoden tapahtumia
Annual International Meeting
Indonesiassa

Leirit '11

Leirimuistoja kahdelta
mantereelta

Vapaaehtoistyö CISV:ssa

Euroopan vapaaehtoistyön
vuosi CISV-näkökulmasta

Mielipiteet

Viestejä CISV-ikäisten lasten
ja nuorten vanhemmille

Sisältö

1 Pääkirjoitus

Liitto tiedottaa

- 2 Vuoroin vieraisissa & rohkea vapaaehtoisen nappaa
- 3 Työntekijän palsta

Vapaaehtoistyö CISV:ssa

- 4 Haastattelussa Nina Johansson
- 6 Vapaaehtoistyöstä sisältöä vapaa-aikaan ja työhön
- 7 Minun CISV-tarinani
- 8 Frivilligarbete i vått och torr.
- 10 Helsingkiläiset cisvarit Rauhankoulussa

Leirit '11

- 12 Päivä Peace Puzzle Summer Campilla
- 13 Brasilialainen näkökulma Camp Väinämöiseen
- 14 CISV opettaa ja hauskuuttaa
- 16 Ystävyyttä yli faveloiden rajojen
- 18 Päiväni favelassa

Mielipiteet

- 20 Perheet vapaaehtoisina CISV:ssä
- 21 Tarvitsemme lisää CISV vanhempia mukaan toimintaan

4 Nina Johansson:
47 vuotta CISV:ssä

20

Koko perheen CISV

6 Mikä saa
cisvaamaan?

Kuva © Olga Saxén

14

Lapset ja aikuiset leiriläisinä –
muistoja Brasiliasta, Italiasta ja Suomesta

CISV-isä, CISV-
äiti, liity meihin! 21

CISVARI

- 1 CISV Suomen jäsenlehti
- 2 CISV Suomen jäsen ja CISV-henkeä huokuva maailmankansalainen

Toimitus Kirsi Ojala ja Kaisa Heininen

Taitto Linda Kronman

Kannen kuvat Olga Saxén

Paino Ecoprint AS, Tartuma, Viro

Julkaisija Suomen CISV-liitto ry.

Pohjoinen Hesperiankatu 15 A, 5. krs.
00260 Helsinki

**Onko sinulla kerrottavaa?
Jaa se cisvareiden kanssa!**
Jos olet kiinnostunut kirjoittamaan
juttuja tai mainostamaan seuraavassa
lehdessä, ota yhteyttä toimitukseen:
information.committee@fi.cisv.org

Kuva © Olga Saxén

Pääkirjoitus

Hyvät Cisvarin lukijat,

hienoa, että olette avanneet Cisvarin numeron 2011 – 2012. Tässä lehdessä, kuten toki kaikissa aikaisemmissakin, ovat pääosassa vapaaehtoistyöntekijät. Tällä kertaa heidän annetaan ihan vapaasti puhua siitä itsestään, nimittäin vapaaehtoistyöstä CISV:ssä. Tämä siksi, että vuosi 2011 on nimetty vapaaehtoistoiminnan teemavuodeksi. Vapaaehtoisten työpanos on saanut mukavasti julkisuutta, onhan syksyllä 2011 lanseerattu Demokratia-palkinto päätetty antaa nimenomaan vapaaehtoistyöntekijöinä ansioituneille henkilöille ja jokainen voi leikkimielisesti tilittää tunteja valitsemaansa vapaaehtoistyöhön www.tuntili.fi -sivuilla. Sieltä löytyy CISV:kin!

Joku voisi sanoa, että joka vuosi on vapaaehtoistoiminnan vuosi, mikä pitää tietenkin paikkansa. Moni apu jäisi antamatta ja aika monet harrastukset loppuisivat ilman vapaaehtoisia, niin myös CISV. Vapaaehtoistoimijoilla on siis täysi syy viettää teemavuotta ja antaa itselleen ja muille vapaaehtoisille yli järjestörajojen tunnustus tähän mennessä tehdystä hyvästä työstä.

Cisvareilla on toinenkin aivan erityinen syy iloita ja vähän röyhittää rintaa. Kansainvälinen järjestömme viettää nimittäin 60-vuotisjuhlianaan koko vuoden 2011. Suomeen CISV rantautui muutama vuosi perustamisensa jälkeen. Suomen CISV-liitto ry järjestää CISV:n syntymäpäivät Espoon Siikarannassa 22. – 23.10.2011. Toivottavasti silloin tapaamme suurin joukoin entisiä ja nykyisiä cisvareita Tässä lehdessä teillä on jo mahdollisuus tutustua yhteen pitkän linjan cisvariin, nimittäin **Nina Johanssoniin**, jolla CISV tuntuu olevan verissä.

Mikä tässä järjestössä sitten oikein viehättää? Miksi cisvarit jaksavat vuodesta toiseen lähteä leirinohjaajiksi, järjestää leirejä, tapahtumia ja tempauksia? Miksi vanhemmat lähettävät lapsensa moniviikkoisille kansainvälisille leireille? Mitä on tekemällä oppiminen, kun kyseessä on aikuisten oppiminen? Ja voiko oppiminen käydä leikistä? Näihin ja moniin muihinkin kysymyksiin löydät vastauksen tästä lehdestä. Tai ehkä vastauksia ei sittenkään saa selville pelkästään lukemalla. Ne on löydettävä itse CISV:tä kokeilemalla!

Euroopan vapaaehtoistoiminnan teemavuodesta iloiten ja 60-vuotiaalle CISV:lle onnea toivottaen

Kirsi Ojala

kirsi.ojala@fi.cisv.org

Vuoroin vieraissa & rohkea vapaaehtoisen nappaa

Vieraanvaraisuus, "hospitaliteetti", tai vastavuoroisuusperiaate säätelevät CISV:n toimintaa ja sitä, mihin ja kuinka paljon kukin saa kutsuja. Koulutuksissa puhumme usein siitä, miten eri kulttuureissa vieraanvaraisuus tarkoittaa eri asioita. Tämän vuoden AIMissa Indonesiassa saimme kokea upeaa vieraanvaraisuutta. Siihen kuului tietysti kulttuuria, tansseja, ruokia, musiikkia ja kansallispukuja mutta toisaalta jännittäviä kurkistuksia aasialaiseen ajattelutapaan. Olin esimerkiksi aina luullut, että Indonesian kaksi CISV-paikkalisyhdistystä, Krakatau ja Cendrawasih, ovat kaupunkeja. En ihmetellyt, etten tuntenut sennimisiä paikkakuntia, ovathan suomalaisistakin chaptereistä Kankaanpää ja Naantali varsin tuntemattomia monille ulkomaalaisille. Kun sitten vietimme CISV Indonesian 20-vuotisjuhlaa (siihen kuului valtava kakku, tanssia ja paukahtelevia koristeita) sain kuulla, kuinka väärässä olin. Krakatau viittaa tietysti samannimiseen tulivuoreen, ja paikallisyhdistyksen toivotaan leviävän yhtä nopeasti kuin tulikivi ja laava. Cendrawasih taas on kuuluisan paratiisilinnun indonesiankielinen nimi. Kauneudellaan se häikäisee kaikki. Todellisuudessa molemmat paikallisyhdistykset toimivat Jakartan suurkaupungissa. Oli hauska miettiä, miten Suomessakin paikallisyhdistykset voitaisiin nimetä uudelleen: kuka ei haluaisi olla jäsenenä vaikka Revontulella tai Joutsenella?

Järkyttävä uutinen Norjasta tavoitti meidät juuri ennen AIMia. Utoyon saarella kuolleiden joukossa oli myös norjalainen cisvari, 14-vuotias **Johannes Buø**. Me osallistujat kunnioitimme hänen muistoaan ja puheenjohtajamme **Brett Vottero** USA:sta kyseli avajaispuheessaan, mitä juhlittavaa meillä on tällaisessa tilanteessa. Hän sanoi, että voimme iloita ja muistaa tuhansia CISV-osallistujia, joiden elämään olemme vaikuttaneet. Cisvareina emme pelkää tulevaisuutta, vaan valmistaudumme siihen ja työskentelemme jatkuvasti oikeudenmukaisemman maailman puolesta.

AIMissa oli tapetilla monta tärkeää asiaa: miten sosiaalinen media vaikuttaa CISV-ohjelmiin, mihin suuntaan ja miten CISV:n tulisi kasvaa, entä kuinka järjestön kansainvälinen taso parhaiten palvelisi paikallisia tarpeita. Vuoden kultajyvän lausui CISV:n pääsihteeri **Gaby Mandell**, kun hän kertoi vapaaehtoisuudesta tehdystä kyselytutkimuksista. Niistä on kuulemma vaikea löytää mitään tiettyä syytä, miksi ihmiset tekevät vapaaehtoistyötä. Motiivit ja kannustimet ovat niin moninaisia. Sen sijaan kysyttäessä, miksi henkilö ei tee vapaaehtoistyötä, yksi syy on ylitse muiden: kukaan ei ole koskaan kysynyt. Rohkaisenkin nyt kaikkia pyytämään ainakin yhtä kaveria tai tuttavaa mukaan vaikka siivoustalkoisiin tai keittiöavuksi ensi vuoden aikana!

Kaisa Heininen
kaisa.heininen@fi.cisv.org
Suomen CISV-liitto ry
puheenjohtaja

"...miksi henkilö ei tee vapaaehtoistyötä, yksi syy on ylitse muiden: kukaan ei ole koskaan kysynyt. Rohkaisenkin nyt kaikkia pyytämään ainakin yhtä kaveria tai tuttavaa mukaan vaikka siivoustalkoisiin tai keittiöavuksi ensi vuoden aikana!"

Kuva © Katarina Paakkanen

PS. Puheenjohtajan arkeen voit tutustua seuraamalla Kaisan blogia osoitteessa <http://cisvsuomi.blogspot.com>

Työntekijän palsta

Mennyttä vuotta ovat värittäneet monet kansalliset ja kansainväliset tapahtumat: CISV:n kansainvälisenä teemana on ollut konfliktien ratkaisu. Ensimmäisestä CISV villagesta on kulunut 60 vuotta. Tämän lisäksi vuonna 2011 on juhlistettu Euroopan vapaaehtoistyön vuotta, joten juhlan aiheita on kuluneelle vuodelle ollut runsaasti.

Vuoden 2011 merkittävin tapaus lienee kansainvälisen CISV:n juhluvuosi. Merkkipäivä on juhlistettu Suomessa ja maailmalla eri tavoin: suuret passportit ovat kiertäneet maapallon ympäri, ja myös Suomessa päästiin pitkän odotuksen jälkeen leimamaan oma passport sivu helmikuussa. Kesällä kansainvälisyyttä juhliittiin kahden leirin voimin Building Global Friendship päivän merkeissä Narinkkatorilla, Helsingin keskustassa. Suomen CISV:n juhlinta huipentuu syksyllä juhlaillalliseen, jonne niin vanhat kuin uudet cisvarit kokoon-tumat juhlistamaan jo arvokkaasti keski-ään ohittanutta, mutta aina yhtä rakasta järjestöämme.

Myös vapaaehtoistoiminnan vuosi on näkynyt CISV:n toiminnassa. Uusien vapaaehtoistojen löytäminen on aina ajankohtainen haaste vapaaehtoisvoimin toimivalle järjestölle, joten teemavuosi on ollut hieno mahdollisuus tehdä CISV:n toimintaa tutuksi uusille ihmisille. CISV onkin ollut esillä monissa tapahtumissa, kuten Anna aikaa -tapahtumassa ja kesän Maailma kylässä -festivaalilla, sekä tuntitiliprojektissa. Näissä tapahtumissa CISV:tä esitellessäni olen huomannut, että kaikkein vaikeinta on edelleen vastata lyhyesti parilla lauseella ohikulkijoiden kysymyksiin ”siis mikä CISV?”. Vaikka olenkin osallistunut erilaisiin profile raising koulutuksiin ja kahlannut passportin sekä esitteet läpi useaan kertaan, CISV:n toiminta ajatuksen tiivistäminen vain parilla lauseella on aina yhtä vaikeaa. Kuinka täysin vieraalle ja CISV:n toimintaan tutustumattomalle voisi kuvata kaiken sen, mitä CISV on? Sanat rauhankasvatus, kansainvälisyys tai building global friendship ja global citizenship, tuntuvat todella latteilta verrattuna siihen yhteenkuuluvuuden tai ystäväyden tunteeseen, jonka voi kokea viidenkymmenen, vielä pari viikkoa sitten täysin ventovieraiden, täysin eri kulttuureista ja taustoista tulleiden ihmisten kanssa jo muutaman viikon leirin jälkeen. Ehkä juuri tämän takia onkin erityisen hienoa huomata, miten moni uusi ihminen on silti valmis heti liittymään toimintaan mukaan. Toivottavasti monet paikallisyhdistykset ovat saaneet näistä kiinnostuneista uusia vapaaehtoisia toimintaansa!

Työntekijän arkeen vuoden aikana on tietysti kuulunut kaikenlaista toimintaa muiden cisvareiden kanssa: kevät ja syystapaamisissa on päässyt tapaamaan muiden paikallisyhdistysten aktiivisia toimijoita sekä kuulemaan heidän kuulumisiaan. Mieleenpainuva tapaus oli myös alkukesän RTF (eli regional training forum) Liettuassa, missä eri maiden kansallisten tasojen hallitukset kokoutuivat jakamaan kokemuksia toiminnastaan ja tutustumaan toisiinsa paremmin.

Koulutuksessa oli mielenkiintoista nähdä, miten monin eri tavoin CISV voi toimia eri maissa ja eri kulttuureissa, ja kuinka silti kaikkia cisvareita näyttää yhdistävä sama yhteinen innokkuus ja halu toimia CISV:ssä ja edistää sen tavoitteita. Koulutuksessa jaettiin myös parhaita käytänteitä, ja yksi esille noussut erittäin tärkeä idea oli kiitoksen tärkeys: koska CISV toimii vapaaehtoisuuteen perustuen, ja ihmiset ovat valmiita käyttämään vapaa-aikaansa ja voimavarojaan pyyteettömästi sen toiminnan tukemiseen, on kiitos erityisen tärkeää. Haluaisinkin näin käyttää vielä tämän tilaisuuden ja kiittää kaikkia CISV:n toiminnassa tänä vuonna mukana olleita hienosta työstä, ja toivottaa uutta ja upeaa seitsemännen vuosikymmenen alkua kaikille vanhoille, uusille, entisille ja vielä tuleville cisvareille!

Kuva © Kaisa Heininen

”Kesällä kansainvälisyyttä juhliittiin kahden leirin voimin Building Global Friendship -päivän merkeissä Narinkkatorilla.”

Teksti: Katariina Paakkanen
Suomen CISV liiton työntekijä

Haastattelussa Nina Johansson

– mukana CISV:n vapaaehtoistoiminnassa jo vuodesta 1964

Konkari Nina Johanssonin tie CISV:ssä alkoi, kun hän 47 vuotta sitten matkusti pitkän matkan laivalla ja junalla Suomesta Itävaltaan kesäkylään. Matka kesti kolme vuorokautta, ja kerran matkan varrella ryhmänjohtaja pelkäsi jo Ninan kadonneen laivalla. Nina onneksi löydettiin kapteenin kanssa ohjaamasta laivaa!

Itse leiri oli aikamoinen kokemus. Siihen aikaan kesäkylässä tehtiin tutkimusta ja koetettiin keksiä keinoja parantaa leirien laatua. Päällimmäisinä muistoina leiristä ovat kuitenkin hauskanpito, erilaiset leikit ja retket. Ninalle hieno hetki oli se, kun hän sai edustaa hyvin englantia puhuvana muita lasten parlamentissa – sama aktiviteetti on edelleen leireillä! Nina osaa vieläkin ulkoa japanilaisen laulun sanat ja pitää yhteyttä kesäkylästä saamiinsa ystäviin.

Näiden kokemusten jälkeen tie on vienyt mitä erilaisimpiin tehtäviin järjestössä.

Mikä on saanut sinut pysymään vapaaehtoisena CISV:n toiminnassa?

Se, että kuulun Porvoon ”vanhimpiin” cisvareihin on varmaan antanut tunteen että minulla on vastuu jatkaa toimintaa. Olin jo teini-ikäisenä mukana valitsemassa seuraavia kesäkyläryhmiä ja edustamassa Porvoon yhdistystä liiton hallituksessa. Siitä jatkui matka vielä Suomen edustajana kansainvälisessä CISV:ssä. Leirien järjestäminen Suomessa ja staffina oleminen toivat varmistuksen, että tämä oli ”hyvä juttu”.

Toiminnassa pysymiseen on vaikuttanut myös se, että on saanut tehdä yhteistyötä hienojen ihmisten kanssa. ”Minun” CISV-lapsilla on jo itsellään leiri-ikäisiä lapsia, jotka tulevat toimintaan mukaan.

Miten vapaaehtoistyö on muuttunut?

Olen ollut järjestössä ennen kaikkea taustavoimana ja näen, että osallistuminen on perheiden tasolla vähäisempää nykyään. Ennen vanhaan saatiin vanhemmat helpommin mukaan. Nykyään on niin paljon tarjontaa eri harrastuksista. Toisaalta jatkuvuuttakin on nykyään toiminnassa enemmän, kun on eri ikäisille erilaisia ohjelmia.

Kaikki on paljon lähempänä tänä päivänä, maapallo on pienentynyt. CISV:n toimintamuodot järjestönä ovat muuttuneet sähköpostin ja internetin myötä. Yhteydenpito ennen leiriä on nykyään helppoa, nopeaa ja auttaa valmisteluihin kun ohjaajat ja staffi pääsevät tutustumaan.

Ovatko CISV:n ideologiset tavoitteet muuttuneet vuosikymmenten aikana?

Alkuaikoina puhuttiin rauhasta, ”world peace”, koska maailmansodat olivat vielä tuoreina aikuisten mielessä. Toiminta-ajatus perustui sotien vastustamiseen. Tänä päivänä puhutaan kansainvälisestä rauhankasvatuksesta, joka hyvin kuvailee mitä olemme tekemässä. Maiden välisen

rauhan lisäksi tärkeäksi on noussut se, etteivät ihmiset ole ilkeitä toisilleen. Uusia ohjelmia eri ikäryhmille on tullut ja mennyt, parhaiten toimivat tulivat jäädäkseen. Joka tapauksessa CISV:n perusajatus siitä, että lapset kasvavat suvaitsevammiksi aikuisiksi pitää varmaan yhä paikkansa.

Trentossa, Italiassa vuonna 1977. Keskellä Nina, hänen takanaan Gustav Schildt ja edessään Pete Taylor ja David Byers, jotka olivat Ninan kanssa Suomen Seminar Campin johtoryhmässä vuonna 1976. Kuva Nina Johanssonin kotialbumista.

"CISV on opettanut minulle, että vaikka maailma muuttuu maantieteellisesti, ihmiset ovat aina ihmisiä. Ystävä on ystävä, ja kaikilla meillä on annettavaa toisillemme ja opittavaa toisiltamme."

Mitkä ovat CISV:n tulevaisuuden haasteet vapaaehtoistoimintaa harjoittavana järjestönä?

Ihmisiä on vaikea saada mukaan, on pidemmät työpäivät ja paljon harrastuksia. Nuorten aikuisten on pakko tehdä töitä kesäisin, joten on vaikeampaa löytää vetäjiä leireille. Paikkakunnan tuki on erilaista, sitä on vähemmän. Kaikki on nykyään paljon byrokraattisempaa, ennen oli helpompaa saada apua kuten leiripaikkoja tai lahjoituksia suoraan pyytämällä. Rahoituksen löytäminen on vaikeampaa ja nykyään pitää tehdä anomuksia erilaisista avustuksista. Yhteiskunta katsoo nuorisjärjestöjä liian kapeasti, ei nähdä miten paljon hyvää saadaan aikaan vapaaehtoisvoimin paikkakunnan ja nuorten hyväksi.

Mitä olet oppinut CISV:ssä?

Vakuuttamaan, että toimintamme on tärkeää. Jo 15-vuotiaana seisoin vanhempien edessä kertomassa, miksi heidän pitäisi lähettää lapsensa 11-vuotiaana maailmalle. Muu maailma tuntui silloin paljon suuremmalta ja kaukaisemalta kuin nykyään.

CISV on opettanut minulle, että vaikka maailma muuttuu maantieteellisesti, ihmiset ovat aina ihmisiä. Ystävä on ystävä, ja kaikilla meillä on annettavaa toisillemme ja opittavaa toisiltamme. Suvaitsevaisuutta tarvitaan enemmän maailmassa, myös kotimaassamme ja kotikaupungeissamme. Kuten CISV:n perustaja Doris Allen sanoi: Lapsista on hyvä aloittaa!

Olen oppinut myös paljon kanssakäymisestä hyvinkin erilaisten ihmisten kanssa

ja yhteistyötaitoja kun on pitänyt päättää diplomaattisesti monien näkökulmien välillä esimerkiksi kansainvälisessä vuosikokouksessa.

Mitkä ovat olleet erityisiä onnistumisen hetkiä järjestötyössä?

Mukavimmat onnistumisen hetket liittyvät tilanteisiin, joissa olemme onnistuneet talkoovoimin järjestämään onnistuneita leirejä. On upea tunne, kun kaikki täsmää, ja ruohonjuuritason toimijat ovat tyytyväisiä. Kerran kesäkylän keittäjä, joka oli kaupungin työntekijä, kiitteli vielä vuolaasti leirin jälkeen kun oli niin mukavaa!

Johanna Oljemark

Vapaaehtoistyöstä sisältöä vapaa-aikaan ja työhön

Vietän myöhäistä arki-aamua teetä siemailten ja hiljaisuudesta nauttien. Kollegat ovat olleet töissä jo pari tuntia yli 400 ihmisen tuottamassa jatkuvassa hälinässä ja vilinässä. Minä käänsin vielä kylkeä siihen aikaan kun tavallisesti olisin herännyt kellon ääneen. Heräilen vasta sitten kun huvittaa.

Tämän päivän tärkein tehtävä on ostaa lentoliput Meksikoon ja Filippiineille. Pitkään valmisteltu vuorotteluvapaani on alkanut. Suomalainen peruskoulu sai jäädä sivuun puoleksi vuodeksi, tämä ope lataa akkuja! Ihan vain lonkan vetäminen ei kuitenkaan sovi minulle. Vapaa-ajaltani toivon saavani uutta motivaatiota, ideoita ja virtaa perustyöhöni. CISV:n kautta luodut kontaktit ovat siinä korvaamattomia. Matkoillani tapaan CISV-leireillä tutuksi tulleita opettajakollegoita ja pääsen tutustumaan heidän työhönsä ja paikallisiin kouluihin. Kun nämä opettajat ovat tuttuja harrastuksen kautta, ei heidän kouluissaan

vieraileminen tunnu minusta työltä vaan upealta mahdollisuudelta kurkistaa toisten opettajien arkeen erilaisessa yhteiskunnassa eri puolella maailmaa. Ja samalla saan viettää aikaa ystävien kanssa. Ystävien, joihin en olisi koskaan saanut mahdollisuutta tutustua ilman CISV:tä.

CISV:tä en siis ole laittanut kokonaan syrjään vuorotteluvapaan ajaksi, vaikka niinkin olin aiemmin suunnitellut. Vielä vuosi sitten olin valmis ottamaan vapaata sekä palkkatyöstä että vapaaehtoistyöstä. Nyt takana on CISV:stä vapaa kesä, ja jotain siitä jäi puuttamaan. Seurailin sivusta muutaman leirin ja perhevaihdon kuulumisia ja huomasin yllätyksekseni olevani vähän kateellinen. Taidan olla tosi pahasti koukussa tähän järjestöön, olinhan mukamas kesän 2010 oman summer campin johtajuuden jälkeen ihan CISV-leiritauon tarpeessa. Nyt on leiritaukoa pidetty, eikä se niin ihanalta sitten tuntunutkaan. Olen kääntänyt katseeni jo kesän 2012 oman villagen järjestämiseen. Nyt vakaa aikomus on pysyä puhtaasti komitean puolella, mutta onhan näitä puheita pyörretty ennenkin...

Olen tehnyt vapaaehtoistyötä CISV:n parissa reilut 10 vuotta ja loppua tälle harras-

tukselle ei vielä näy. Takana on useita leirejä sekä ryhmänjohtajana että johtoryhmän jäsenenä. Paikallisyhdistyksen hallitustyötä olen tehnyt tauotta siinä rinnalla. Hallitustyö on usein ollut puurtamista, mutta pakkopulaa vain harvoin. Yhdistyslainsäädännön ja kirjanpidon koukerot eivät aina jaksaa nostaa hymyä huulille, mutta ivallisen virnistyksen sitäkin useammin. Olen oppinut paljon ja kokenut riemun ja helpotuksen tunteita selvittäessäni monista haasteista voittajana. Projektien vetämisessä olen CISV:n parissa suorittanut käytännön elämän korkeakoulua, jossa taitaa jo olla tohtoritason opinnot menossa. Kuulin joskus vertauksen, että CISV:ssä on se hyvä puoli, että voi ottaa

"Olen tehnyt vapaaehtoistyötä CISV:n parissa reilut 10 vuotta ja loppua tälle harrastukselle ei vielä näy."

Lappeenrannan hallituksen kokouksessa elokuussa 2011 Rauha Kauppinen, Elina Tervonen, Nella Monola, Sirku Mattero ja Heli Kajiansinkko-Valtonen. Kuvaaja Ville Valtonen.

Kuva © Ville Valtonen

Minun CISV-tarinani

koko CISV-kakusta juuri sen kokoisen siivun kun itse haluaa, välillä pienemmän, välillä isomman. Joskus mietin, että miksi ihmeessä olen useimmiten sen kakun leipoja ja toisille tarjoaja, enkä vain pienen palasen ottaja. Tiedän kuitenkin, että halutessani voisin valita pienemmän siivun kakusta ja antaa toisten toimia leipureina. Jonain päivänä tulee sekin aika. Kansallisella tasolla olen kuitenkin vain pienen kakkupalasen nauttija. Seuraava herkkuhetki on edessä lokakuussa 60-vuotisjuhlallisuuksien ja syystapaamisen koittaessa. Kansalliset kokoontumiset ovat hallitustyölle tärkeitä, niistä saa voimaa, tietoa ja tukea oman paikallistason toiminnan pyörittämiseksi. Ja aina siellä on ollut hauskaakin!

Vuodenvaihteessa pääsen kokeilemaan itselleni ihan uutta CISV-toiminnan muotoa, IPP-ohjelmaa. Osallistun Leedsissä, Iso-Britanniassa aikuisten vapaaehtoiprojektiin, jossa tehdään töitä syrjäytyneiden parissa. CISV:tä moititaan joskus elitistiseksi ja vain hyväosaisten järjestöksi. Nyt pääsen tekemään tämän järjestön kautta jotain huonompiosaisten auttamiseksi. Ehkä se on arvostelijoiden mielestä sitä ”oikeaa vapaaehtoistyötä”.

Puolustan kuitenkin vahvasti CISV:n kaltaisten järjestöjen työtä. Asennekasvatus on yhtä lailla tärkeää kuin ihan käytännön arjessa auttaminen. Saman tavoitteen, rauhanomaisemman yhteiskunnan, jossa kaikilla on hyvä olla ja mahdollisuus elää turvallisesti, eteen täytyy tehdä töitä jokaisella yhteiskunnan tasolla. Koen olevani mukana kasvattamassa tulevaisuuden päättäjiä, niin palkkatyössäni kuin tämän harrastuksenkin parissa.

Päivääkään en vaihtaisi CISV:n toiminnassa viettämästäni ajasta pois. Tai no, jos totta puhutaan, niin muutaman hetken voisin kyllä vaihtaa tai antaa painua pysyvästi unohduksiin. Toivon kuitenkin saavani tulevina vuosina paljon uusia ihania (ja niitä nolojakin) kokemuksia tämän järjestön parissa. Minun kohdallani tästä harrastuksesta on tullut jo elämäntapa.

Sirkku Mattero

Vapaaehtoistyöläinen vapaasta tahdostaan
Pj. CISV Lappeenranta

Viime vuoden Flow-festivaaleilla Helsingissä tutustuin tyttöön nimeltä Emma. Työskentelimme samaan aikaan festivaalin rakennustiimissä. Myöhemmin kävi ilmi, että hän oli mukana järjestössä nimeltä CISV. Syksyn tullessa, kun tulevan kesän leaderpaikat olivat haussa, Emma suosittelee minua hakemaan ohjaajaksi leirille. Aluksi oloni oli hieman epävarma, kun en oikein tiennyt mistä järjestössä oli kyse. Syksyn mittaan Emma sai kuin saikin minut suostuteltua hakemaan leaderiksi 14- tai 15-vuotiaiden kesäleirille. Laitoin hakemukseni eteenpäin kahden suosituksen kera, vaikka olinkin edelleen mieltäväinen koko asian suhteen. Seuraavan kesän suunnitelmat olivat vielä avonaiset, mutta opiskelijana koin kesätyön hyvin tärkeäksi. Olin kuitenkin kiinnostunut työskentelystä erilaisissa järjestöissä. Entisenä partiolaisena olin utelias kokemaan muunkinlaista yhteisötoimintaa. Jokin tovi vierähti, kunnes tammikuussa oli ensimmäisen minileirin aika. Kyseessä oli leiri, joka oli tarkoitettu kaikille CISV:n eri ohjelmiin hakeville.

Ensimmäisenä iltana paikalla Vuorilahden leirikeskuksesta olivat vain aikuiset. Lapset ja nuoret saapuivat vasta seuraavana päivänä. Jo heti alussa tiesin, että tämä oli se järjestö jonka toiminnassa minäkin halusin olla mukana. Nautin viikonlopusta paljon ja lasten kanssa oli helppo olla. Tiesin löytäneeni paikkani. Viikonlopun aikana minulle selvisi myös, että lähtisin Italiaan 15-vuotiaiden nuorten ohjaajaksi! Olin juuri ajamassa leiripaikalta pois, kun sain puhelun asiasta. Pieni onnen kynnel vierähti silmäkulmastani, kun sain iloisen uutisen. Minileirin jälkeen otin osaa aktiivisesti paikallisyhdistyksen hallituksen kokouksiin ja myös oman kesäleirimme suunnittelukokouksiin. CISV:stä tuli pian osa elämäni. Kevään aikana tapasin nuoria, jotka olivat lähdössä kanssani Italiaan, sekä heidän vanhempiaan. Kesä saapui hyvin nopeasti ja sitten koitti minun ensimmäinen kesäleirini. Siellä näin konkreettisesti minkälaista kansainvälistä toimintaa CISV järjestää. Leiri oli uskomaton kokemus!

CISV on tärkeä järjestö, joka auttaa ihmisiä ymmärtämään paremmin toisia kulttuureita. CISV:n toiminnassa mukana oleminen on palkitsevaa, ja samalla tutustuu aivan mahtaviin ihmisiin. Vaikka minulla oli alussa omat epäilykseni, en ole hetkeäkään katunut, että päädyin mukaan CISV:n toimintaan.

Henrika Wilkman

Henrika askartelemassa Hong Kongin kulttuuriaktiiviteetin aikana.

Frivilligarbete i vått och torrt

Castle River Village 2011 Borgå, Finland

Castle River Village kom igång med full fart. Ledarna anlände på fredagen och de fick njuta av en skön kväll med god mat och vila efter sina långa resor.

Barnen åkte till sina värdfamiljer och fick uppleva allt möjligt spännande. Söndag kväll anlände äntligen barnen till lägergården och då kunde vi sätta igång. Nervositeten var hög, folk kände sig lite yra, barnen synade varandra med nyfikenhet och undrade säkert över vem de skulle dela rum med och vem som skulle bli deras bästa vän under lägret.

De första dagarna började lite kaotiskt. Alla kände sig ännu osäkra och borttappade, men med JC:nas hjälp började barnen hastigt bli vänner och vi lyckades genast skapa en stark sammanhållning inom gruppen. Lägret fortsatte med energin på topp, vänskapsbanden knöts ihop och leendena blev bara större och större för var dag som gick. Tillsammans lärde vi, genom mänskliga pyramider och skrubbade knän, att känna våra gränser och möjligheter. Slutresultatet var lyckat och CISV har än en gång lyckats sträcka sig ut och krama om många barns och vuxnas hjärtan.

Planeringen för lägret började redan hösten 2010 då kommittén formades och staffen efterlystes. Sakta men säkert samlade vi ihop en staff på tre personer: **Karin Blomqvist, Sara Karlsson** och **Wilhelmina Nymark**. Vi var ivriga och förväntansfulla över hur lägret skulle se ut och påbörjade därför genast planeringsarbetet.

Början gick lite knaggligt. Vi kände oss lite nervösa och glömde bort en massa viktiga saker, men med hjälp av Borgå CISV:s styrelse och kommittén, fick vi planeringsarbetet att rulla vidare. Lägergården hittades, sponsoreringsbrev började skickas ut, och värdfamiljer efterlystes.

I början av planeringen kändes lägret så oändligt långt borta. "Vi har ju flera månader på oss att planera!", tyckte vi. Verkligheten var i själva verket att månaderna flög förbi - plötsligt var det dags för lägret att börja!

Den första delegationen hade redan hämtats från flygplatsen och Sara och jag hade officiellt flyttat in på lägergården. Den där dagen vi hade sett i våra kalendrar, flera månader i framtiden, var äntligen här. Det kändes så överkligt, men vi var uppspelta och såg med iver framemot månaden.

Utan den hjälp vi fick av CISV-familjer och andra frivilliga hade den spännande och glada lägerstart vi fick, de pirriga stunderna på planeringsmötena och förväntan inför en månad av leenden och skratt inte kunnat ske.

Eftersom CISV:s arbete helt och hållet baserar sig på frivilligarbete så är det ibland lite svårt att hitta den hjälp man behöver. Jag får ständigt svara på frågan vad jag får betalt och då jag svarar - ingenting! - ser den som frågade på mig med den mest oförstående min. Det får mig alltid att le lite finurligt. De kan inte förstå varför jag skulle vilja slösa bort en månad av min sommar på ett barnläger som jag inte ens får betalt för. Jag svarar alltid att jag gärna "slösar bort" en månad i utbyte mot de största leenden jag någonsin sett, den starkaste sammanhållningen jag någonsin känt samt de mest oförglömliga minnen! Frågeställaren kanske inte förstår ändå, men då brukar jag föreslå att han eller hon själv ska åka iväg på ett läger någon gång. Upplevelserna och erfarenheten man får är värda mycket mer än pengar. Jag tror inte att CISV skulle fungera på ett lika underbart sätt om de som arbetade skulle få betalt.

Vi fick många nekande svar då vi frågade efter sponsorer. Värdfamiljer och hjälp under städningen var mycket svåra att få, men vi klarade det och alla som ställde upp är värda ett STORT tack. Vi hade definitivt inte klarat av lägret utan Er hjälp!

Text och Foto:
Wilhelmina Nymark

Greg (Fre), Heta (FinJC), Linn (GerJC), Hannah (Ger) och Martin (Phil). En femtedel av Castle River Villages ledargrupp.

Helsinkiläiset cisvarit Rauhankoulussa

Helmikuun alussa kokoontuimme Pasilan Rauhanasemalle viettämään Rauhankouluiltaa. Tarkoituksena oli tutustua Rauhankoulun toimintaan osallistavan draaman avulla. Tekemällä oppiminen on yksi CISV:nkin kasvatuseriaaiteista, joten luvassa oli cisvareille paljon tuttua. Paikalle oli saapunut kahdeksan kiinnostunutta cisviläistä ja iltaa ohjasi kaksi Rauhankoulun omaa vetäjää.

Alkuleikkien jälkeen pääsimme heti draaman makuun, kun saimme kertoa 14-vuotiaan eteläsudanilaisen Mohammedin arkipäivästä eleiden avulla. Tästä tarina

jatkui Mohammedin kotikylään ja otimme kaikki omat roolimme kyläyhteisössä. Kylän kohtalo kävi pian selväksi. Kohta koimme jo sydämentykytyksiä vankileirillä, josta piti karata yön pimeydessä ohi torkkuvien vanginvartijoiden. Pääsimme syvemmälle Mohammedin elämäntarinaa kyselemällä hänen elämästään, toiveistaan ja olois-

taan pakolaisleirillä, jonne hän vankileiriltä karattuaan oli päätenyt. Seuraavaksi oli aika miettiä Mohammedin tulevaisuutta. Valmistelimme pienryhmissä näytelmiä hänen erilaisista - sekä valoisista että vähemmän kirkkaista - tulevaisuudennäkymistään. Näytelmistä kehkeytyi pohdintaa esimerkiksi siitä, kumpi olisi Mohammedille parempi vaihtoehto: muutto kiintiöpakolaisena Suomeen vai muutto pakolaisleiriltä omaan tuhottuun kotikylään.

Illan päätteeksi keskustelimme vielä, mitä olimme illan aikana oppineet, ja palaute oli positiivista. Varsinkin kokeenemat ryhmänohjaajat olivat innoissaan päästyään irti "Miten itse vetäisin tällaisen aktiviteetin?" -ajattelusta. Tällä kertaa ohjaajat saivat olla lasten/nuorten roolissa oppimassa uutta. Rauhankoulu vastasi hyvin tavoitteitaan: globaaleja ongelmia pohdittiin järjestön nimestä huolimatta aivan eri

tasolla kuin koulun penkillä istuen.

Illan tähtivieraana oli kuvassakin loistava CISV Passport, yksi viidestä järjestön 60-vuotisjuhluvuoden kunniaksi ympäri maailmaa kiertävästä lehtisestä. Passit kulkivat maasta toiseen tapahtumissa ja niihin kerättiin onnitteluja synttäriskankarille. Suomen vuorolla Rauhankouluapurukamme sai kirjoittaa onnittelut ja terveiset ennen kuin passi matkasi kohti Viroa. Edellisiä kirjoituksia ja tervehdyksiä lukiessa huomaasi, kuinka paljon CISV:n toiminta perustuu aivan perinteiseen paikallistoimintaan kansainvälisten ohjelmien lisäksi.

Rauhankoulu-ilta antoi hyviä eväitä maailman vääryyksien pohtimiseen. CISV:n aktiviteeteissa on paljon samaa, kuten toisten asemaan asettumista sekä kansainvälisten ongelmien pohtimista. Silti kokemus oli täysin uusi eikä siihen osallistuminen vaatinut kummempia tietotaitoja tai valmistautumista. Toivottavasti illasta kehkeytyi jokavuotinen perinne, sillä rauhasta ei puhuta koskaan liikaa!

Mira Mäenpää

"Toivottavasti illasta kehkeytyi jokavuotinen perinne, sillä rauhasta ei puhuta koskaan liikaa!"

CISV Passport ja rauhankoululaiset

Kuva Kaisa Kannuksela kotialbumista

"Rauhankoulu-ilta antoi hyviä eväitä maailman vääryyksien pohtimiseen."

Päivä Peace Puzzle Summer Campilla

Oli tapaninpäivä, kello oli 3.50, kun viisi kovin väsynyttä matkustajaa – Emma, Soffi, Lasse, Anders ja leader Leena kokoontui lentokentälle. Suuntana oli Brasília, Brasilian pääkaupunki; uusi maa, uusi maanosa, uudet seikkailut.

VASEMALLA: Viimeisenä päivänä oli surprise pool party. Kuva: Leena Honkasalo.

OIKEALLA: Tunnelmia lullabieseista. Kuva: Leena Honkasalo.

Matka sujui kohtuullisen kivuttomasti, perille päästyä kaikki olivat ainakin päällisin puolin terveitä. Meitä odottivat Jojo ja hänen isänsä, joiden luona asuisimme muutaman päivän sillä aikaa, kun aikuiset valmistelisivat leiriä. Meillä oli oikein mukavaa, saimme olla turisteja, pelata korttia ja syödä hyvää ruokaa – siis riisiä, lihaa ja papuja: esimakua ja tulevasta. Viimein koitti sitten se, mitä oikeastaan odotimme: lähtö itse leiripaikalle.

Pian kaikki päivät alkoivat sulaa toisiinsa, eikä kukaan enää muistanut, mitä tapahtui minäkin päivänä. Siksi kerron teille tyypillisestä päiväohjelmastamme (siitä kiisteltiin monen monta kertaa). Aamulla oli tietenkin herätys, jo varhain puoli yhdeksältä. Siitä oli sitten vartti aikaa Flag Timeen, jossa jokainen delegaatio toivotti hyvät huomenet omalla kielellään ja laulettiin tietenkin CISV-laulu. Aamupala kävi nopeasti kovin tylsäksi, koska joka aamu oli tarjolla samaa valkoista leipää ja mautonta juustoa. Söimme silti, sillä kaikki tiesivät tarvitsevansa energiaa päivän ohjelmaan.

Aamupalan jälkeen oli Cleaning Groups, jossa siivosimme omassa ryhmässämme kullekin ryhmälle sinä päivänä määrättyä aluetta. Koska kaikille ryhmille ei aina riittänyt siivottavaa, oli kahdella ryhmällä aina workshop, jossa saattoi esimerkiksi lukea, kirjoittaa kirjeitä kotiin, tehdä rannekoruja tai vaikka vaan jutella ryhmänsä kanssa.

Sitten seurasi Shower Time, jonka aikana oli myös Leaders Meeting ja jonka jälkeen seurasi aktiviteetti I.

Aktiviteettien tarkoitus oli nimensä mukaisesti aktivoida ja saada meidät ajattelemaan, ja niissä oli se hauskuus, ettei koskaan tiennyt, mitä tuleman piti. Aktiviteetit olivat lähes täysin meidän nuorten itse suunniteltavia, ja ne saattoivat vaihdella yksinkertaisista juoksuleikeistä aina oman identiteetin pohtimiseen. Omia lempiaktiviteettejani olivat eräällä iltaruualla suoritettu All Tied Up, jossa pöydän kaikkien jäsenten kädet sidottiin ranteista kiinni ruokailun ajaksi, sekä nimetön aktiviteetti, jossa Planning Group soitti musiikkia ja piti piirtää ja/tai kirjoittaa, mitä musiikki sinussa herätti. Se tuotti kolme ja puoli sivua skenaarioita...

Act I:n jälkeen oli lounas ja Siesta/Free Time, jonka aikana uitiin, otettiin aurinkoa, juteltiin, pelattiin futista, yleisesti hengattiin ja varsinkin loppuleiristä nukuttiin. Siestalta ei koskaan olisi malttanut raahautua Act II:seen, mutta pakkohan se oli, ja oli se sen arvoistakin.

Act II:n jälkeen oli joidenkin vihaama ja joidenkin (hep!) innokkaasti odottama Planning Groups, jonka tarkoituksena on suunnitella aktiviteetteja. Meidän ryhmältä se sujui! En tiedä miksi, mutta minun lisäksi norjalaisen Alidan, yhdysvaltalaisen Benin, saksalaisen Valen sekä Argentiinan liiderin Veron muodostama ryhmä toimi kuin rasvat-

tu salama. Ainakin omasta mielestämme.

Suunnittelusta hipsittiin valmiusteen mukaan välipalalle, jonka jälkeen oli teoriassa kolmen tunnin vapaa-aikaputki: Free Time, Shower Time ja Delegation Time, jonka aikana ei juuri koskaan tehty mitään kovin älykässtä, ellei nyt kortinpeluuta laskeita. Päivällisellä oli aina eri tavalla valmistetuna riisiä ja papuja. Melkein aina jokainen valmistustapa oli edellistä herkullisempi. Kaiken kaikkiaan söimme hyvin.

Päivällisen jälkeen alkoi illan viimeinen virallinen ohjelmanumero, Act III. Myöhäisen kellonajan ja ulkona vallitsevan pimeyden takia Act III oli lähes poikkeuksetta ns. thinking game, jossa pointtina oli istua paikallaan ja keskustella muiden kanssa usein vaikeistakin aiheista.

Kellon lähestyessä puoli yhtätoista Act III antoi lipunlaskun jälkeen tietä mielestäni päivän parhaalle osalle: Lullabiesille. Kaikki rauhoittuvat yhdessä laulamaan CISV:ssä vakiintuneita klassikoita, kuten Streets of London, Father and Son, Leaving on a Jetplane ja Let It Be, sekä joitain hieman uudempia kuten Oasisin Wonderwall, Green Dayn Time Of Your Life ja Jason Mrazin I'm Yours.

Sitten sanottiinkin jo hyvää yötä, aivan liian aikaisin leirin alkupuolella ja liian myöhään loppuleiristä. Boa Noite!

Emma Kouhi

Brasilialainen näkökulma Camp Väinämöiseen

Tervehdys Brasilian helteisestä talvesta kaikille lukijoille! Kiitos mahdollisuudesta kirjoittaa kokemuksistani Suomessa CISV Helsingin Väinämöinen-leiri johtoryhmän kansainvälisenä jäsenenä. Tällainen antoisa kolmen viikon pituinen ajatusten ja kokemusten vaihto muuttaa elämää.

Johtoryhmän jäsenyys CISV-ohjelmassa tarkoittaa, että on valmis pitämään huolta monista saman tavoitteen eteen työskentelevistä, mutta kuitenkin erilaisista ihmisistä. Pitää ajatella erilaisia ruokailutottumuksia ja tapoja kertoa omasta kulttuurista, mahdollistaa hauskoja hetkiä sekä taata, että ohjelman lopulliset tavoitteet todella saavutetaan. Kansainvälinen johtoryhmän jäsen yrittää tehdä kaiken tämän ja lisäksi sukeltaa syvälle paikalliseen kulttuuriin ja todellisuuteen.

Olin toiminut aikaisemminkin CISV-leirin johtoryhmässä, mutta CISV-ohjelman johtaminen vieraassa kulttuurissa voi parhaimmillaan opettaa, miten samoja tuttuja asioita voi tehdä eri tavalla. Yhdessä yritetään ylittää viestinnän, kulttuurin ja aikaisempien kokemusten luomat esteet, jotta voisimme vaihtaa ajatuksia, ymmärtää toisiamme ja oppia uutta.

Erityisen CISV:stä tekee se, että leirin johtoryhmä ei ole pelkkä tilapäinen työyhteisö: heistä tulee ystäviäsi, jotka kulkevat mukana elämässä tavalla tai toisella. He uskovat siihen, että yksilö voi kehittää itseään, muuttua paremmaksi ihmiseksi ja muuttaa omaa todellisuuttaan – ja he tekevät vapaaehtoisina työtä tämän hyväksi.

Leirin johtaminen opettaa korvaamattomia taitoja: organisointia, suunnittelua ja käytännön toteuttamista. Vastuun ottaminen muista, erilaisista ihmisistä koostuvien ryhmien johtaminen sekä kulttuurien, tapojen ja kielten yhteiselon tukeminen on tärkeää valmistautumista sekä työelämää että muuta elämää varten.

Leirin johtajilla on vastuullinen tehtävä leirin kasvatuksellisen perustan rakentamisessa. Johtoryhmän tekemän hyvän pohjatyön päälle on leiriläisten ja ryhmänohjaajien helpompi yhdessä luoda kokonaisuus, jossa kaikki osallistujat voivat oppia uutta yhdessä ja yksilöinä.

Näin leiri voi edistää todellista oppimista, joka muuttaa näkökulmia ja asenteita. Camp Väinämöisellä sain kasvaa vähän suomalaiseksi, paljon brasilialaiseksi ja vielä enemmän maailmankansalaiseksi. Tule sinäkin mukaan, kokeile ja ihastu tähän ainutlaatuiseseen mahdollisuuteen!

Lopetan lähettämällä lämpimät terveiset ihmisille, joista tuli tärkeä osa elämäni ja tarinaani. Minulla on ikävä jokaista hetkeä.

Marcia Carneiro (São Paulo, Brasilia)
Portugalista suomentanut
Kaisa Kannuksela

Kuva Marcia Carneiron kotialbumista

FAKTABOKSI

Camp Väinämöinen

Summer Camp, ikäryhmä 15-vuotiaat

8.-30.7.2011 Tiistilän koululla Espoossa

Delegaatiot: Brasilia, Egypti, Hollanti, Italia, Kanada, Ruotsi, Saksa, Suomi ja USA

Summer Campin tavoitteet:

- Opettaa tekemään yhteistyötä ja ottamaan toiset huomioon
- Rohkaista aloitteellisuuteen, johtajuuteen ja vastuunkantamiseen
- Kannustaa kriittiseen ajatteluun
- Edistää kulttuurienvälisiä tuntemusta

Camp Väinämöisen teema: Mis-understood? miten väärinymmärryksiä tapahtuu, miten niitä ratkotaan ja miten niitä voisi välttää. Leirin johtoryhmässä viisi vapaaehtoista, leirijärjestelyissä lisäksi mukana kymmeniä vapaaehtoisia ja 24 isäntäperhettä.

Summer Camp Reggio Emilia Italia 2011

VASEMALLA: Jaettu fiilis on paras fiilis!

OIKEALLA: Viestileikissä tarvitaan yhteistyötaitoja ja keskittymiskykyä.

ALHAALLA: Yhteispeleillä kaikki onnistuu

Kuvat: Gerhard Grubb Waaentz

”Olen pitänyt yhteyttä aina kun on mahdollisuus, mm. Skypen tai Facebookin kautta”

CISV opettaa ja hauskuuttaa

Viime kesänä joukko innokkaita nuoria kokoontui Italiaan viettämään kolme viikkoa Bury the Hatchet – Summer Campilla. Leiripaikka oli pieni ala-asteen koulu Scandianon kaupungissa Reggio Emilian maakunnassa. Leirille osallistui nuoria yhdeksästä maasta, mutta kaikkiaan 11 kansallisuutta oli edustettuna. Leirin osallistujissa oli paljon uusia CISV:n toiminnassa, mutta monella oli myös aikaisempaa kokemusta. Merkittävää oli se että kaikki ohjaajat olivat ensimmäistä kertaa leadereina. Staffin muodostivat kolme italialaista ja yksi tanskalainen.

Ensimmäisen viikonlopun nuoret viettivät paikallisissa perheissä, kun samaan aikaan aikuiset suunnittelivat leiriä leiripaikalla. Sunnuntaina tunnelma oli sähköinen, kun kaikki odottivat inokkaasti nuorten tapaamista. Ensimmäinen yhteinen ilta sujui melko hektisesti, vaikka suuri osa nuorista ”tunsi” jo toisensa Facebookin kautta.

Alussa leirillä keskityttiin tutustumiseen ja helppoihin leikkeihin. ”Siellä oli tosi paljon sellaisia ’urheilullisia’ aktiviteetteja, mutta niilläkin oli joku tarkoitus”, kertoo **Kaisa Ropponen**, 15, joka oli yksi leirin suomalaisista nuorista. Leirillä käytiin myös paljon keskusteluja, jotka koskivat myös vaikeita asioita, kuten kiusaamista ja toisten kunnioittamista. Vakavammat aiheet nuoret ottivat haasteena vastaan ja saimme aikaan hyviä keskusteluja. ”Vakavammat aktiviteetit jäivät mietityttämään pitkäksi aikaa. Niiden jälkeen aloin vähän miettiä maailmaa eri näkökulmista.” Näin kertoo **Emil Lindström**, 15, yksi leirin suomalaisista osallistujista. Aktiviteeteilla oli vahva vaikutus. ”Leirin aktiviteetit laittoivat pohtimaan tosi paljon eri asioita eri tavalla kuin ennen leiriä olisi ajatellut.”

Koko leiriä ei vietetty koululla. Matkan aikana teimme retkiä leiripaikan ulkopuolelle: vierailimme esimerkiksi kaupungissa, jossa oli toisen maailmansodan aikana tapahtunut massamurha. Kohde oli mielenkiintoinen ja herätti myös nuorissa voimakkaita tunteita. Hauskojakin retkiä oli. Yhden päivän vietimme läheisellä uima-altaalla nauttien auringosta ja vesileikeistä. Yksi leirin kohokohdista oli ostospäivä läheisessä Bolognassa. ”Oli tosi kiva käydä jossain muualla kuin siellä koulussa, ja näki vähän paikkoja siellä päin Italiaa”, sanoo Kaisa. Leirillä tehtiin myös uusi kokeilu ja yhdistettiin kaksi leiriä yhden päivän ajaksi. Päivä oli hyvin vilkas, kun yhtäkkiä leiripaikalla olikin kaksi kertaa enemmän ihmisiä kuin muina aikoina. Teknologian aikakaudella yhteyden pitäminen uusiin ystäviin on nyt entistä helpompaa. ”Olen pitänyt yhteyttä aina kun on mahdollisuus, mm. Skypen tai Facebookin kautta”, kertoo Kaisa. ”Heti leirin jälkeen alkoivat mietinnät siitä missä ja milloin tapaisimme jälleen.”

Kokemus opetti ja muutti nuoria paljon. ”Opin itsestäni että olen aika hiljainen keskustel aktiviteeteissa, vaikka ei oikeasti tarvitsisi olla. Leirin jälkeen olen ainakin paljon rohkeampi ja uskallan mennä puhumaan uusille tuttavuuksille paljon helpommin. Englannin puhuminen ison joukon edessä ei ole edes välttämättä niin pelottavaa”, kuvailee Kaisa. ”Ajattelen nyt enemmän asioita maailmasta”, kertoo Emil. Muutokset näkyvät nuorten elämässä.

Kokonaisuudessaan leiri oli upea ja kaikki pitivät hauskaa ja nauttivat. ”Leiri oli mahtava kokemus, niin erilainen verrattuna muihin leireihin. Jotain mitä en ennen ole kokenut,” kertoo paljon leireillyt Emil.

Vaikka Summer Camp on ohi, CISV:n merkitystä ei unohdeta. ”CISV on tosi tärkeä järjestö, siellä oppii tosi paljon eri asioista ja auttaa ajattelemaan pidemmälle”, kuvailee Kaisa. Yhdestä asiasta nuoret ovat ehdottoman yksimielisiä. ”Kyllä aion jatkaa CISV:n parissa!”, kertovat Emil ja Kaisa.

Henrika Wilkman,
Suomen delegaation leader

"Parhaita palautteita olivat kuitenkin ne, joissa kirjoittajat kertoivat havahtuneensa siihen, että voivat olla ystäviä eri asuinalueiden lasten kanssa, ja että he toivoivat voivansa pysyä ystävinä leirin jälkeen."

Int
Ys

FAKTABOKSI IPP COOLEXISTENCE

Vitórian kaupungissa, Espirito Santosissa, Brasiliassa järjestetty IPP Coolexistence veti väkeä Kandasta, Columbiasta, Argentinasta, Brasiliasta, Ruotsista, Suomesta, Italiasta, Saksasta, Espanjasta ja Egyptistä. Sattumoisin kaikki olivat naisia, iältään 19 – 48 -vuotiaita. Suomen delegaation jäsenet olivat **Cecilia Clayhills**, **Rauha Kauppinen**, **Olga Saxén** ja **Kirsi Ojala**.

Yhdessä tehokkaan johtoryhmän ja kokeneen projektipartnerin kanssa toteutettu IPP vei meidät Vitórian faveloihin, köyhien asuinalueille. Kumppanijärjestö Atelje de Idéias oli työskennellyt Vitórian faveloissa lähes kymmenen vuotta aktiivisten asukkaiden toimimaan itse oman elinympäristönsä kohentamiseksi. Yhteisen IPP:n teema oli ihmistenvälisten yhteisymmärryksen ja yhteistyön lujittaminen ja lisääminen. Coolexistence sopikin hyvin IPP:n nimeksi, sillä johtoryhmä määritteli sen merkitykseksi rauhanomaisen ja "coolin" elämän, jossa arvostetaan samankaltaisuutta ja kunnioitetaan erilaisuutta. "Coolius" puolestaan käsitettiin naapurisovuksi ja talkoohengeksi, haluksi ponnistella yhdessä yhteisön puolesta.

CISV International People's Project –ohjelman tavoitteet: Go out, find out, help out

- Perustaa kansainvälinen projekti yhteistyössä CISV:n ajatusmaailman jakavien järjestöjen kanssa ja valita projektille kohde ja aihe.
- Tutustua projektiin liittyviin aiheisiin ja toimintaan kotimaassa sekä paikalliseen toimintaanprojekti-kohteessa.
- Auttaa paikallisyhteisöä projektin avulla kohteessa.
- Lisätä tietoisuutta kansainvälisen yhteistoiminnan muodoista ja mahdollisuuksista.
- Innostaa osallistujia käyttämään tietotaitoaan ja kehittämään sitä edelleen.

Ikäryhmä: 19 +

Kesto: 14 tai 23 päivää

Osallistujamäärä: noin 25

Suomesta osallistui neljän naisen delegaatio aikuisten IPP-leirille Brasilian Vitóriassa viime vuoden vaihteessa. IPP Coolexistencen tavoitteena oli työskennellä köyhien asuinalueilla, faveloissa, sosiaalityötä tekevän järjestön, Atelje de Idéiasin, kumppanina kahdessa projektissa. Ympäristöprojektissa IPP-väki kohensi faveloiden julkisia tiloja keskittäen huomion sekä luonnonympäristöön että sosiaaliseen ympäristöön. Lasten leiriprojektissa IPP:n osallistujat suunnittelivat ja toteuttivat kaksiviikkoisen 11-vuotiaiden kesäleirin CISV:n leiri-ideologian mukaisesti. **Rauha Kauppinen** työskenteli ympäristöprojektissa ja **Kirsi Ojala** kesäleirillä. Millaiset olivat heidän kokemuksensa?

International People's Project Brasilian Vitóriassa kestävyyttä yli faveloiden rajojen

Kolmisenkymmentä paria varvastossujalkoja läpsytti vasten betonilattiaa kiivaiden spurttien tahtiin. Siunasin mielessäni Vitória'n kuntaa, kun sillä oli ollut ymmärrystä kattaa koulujen ulkopalloilukentät. Aurinko oli armoton. Jäin mustekalan saaliiksi juoksuleikissä, ja silmäni sattuivat koulun vierestä noussevan rinteiden taloihin. Rinteillä, faveloissa, oli toinen puoli IPP-ryhmästäme. Heillä ei ollut suojanaan urheiluhallia. He tekivät töitä paahtavan auringon alla: raivasivat jätteitä, valistivat ihmisiä dengue-kuumeen ehkäisemiseksi sekä suunnittelivat ja rakensivat puistoja ja leikkipaikkoja lapsille. Osa juuri niistä lapsista, jotka olivat vailla omaa kokoontumis- ja leikkipaikkaa kotikulmillaan, oli viettämässä kesälomaansa meidän kanssamme. Me järjestimme heille tekemistä maanantaista lauantaihin kahden viikon ajan tammikuussa 2011.

Haasteita leiriläisille ja ohjaajille

Me kaikki projektiin osallistujat olimme haasteen edessä lastenleirin alkaessa. Saimme tietää lasten arjesta ja elämästä faveloissa. Faveloiden ongelmia ei kaunisteltu, ja se veti vakavaksi. Lapset olivat kotoisin kahdeksasta eri favelasta, joista erityisesti kaksi naapurialuetta oli huonoissa väleissä huumekartelleihin liittyvän kilpailun vuoksi. Osa lapsista oli nähnyt väkivaltaa, osa ehkä joutunut uhriksikin. Osalla saattoi olla perheenjäseniä mukana huumekaupassa. Suurimman osan vanhemmat kävivät laillisissa töissä, mutta heidän palkkansa ei riittänyt asumiseen muualla kuin favelassa. Kukaan leirin järjestäjistä ei ollut työskennellyt erityisopetuksen parissa. Onnistuisimmeko lainkaan? Kuinka saisimme lapset luottamaan meihin? Kuinka he suostuisivat osallistumaan peleihin ja leikkeihin, kun vain puolet leirin ohjaajista osasi portugalia? Olisimmeko me, kielitaidottomat, täysin turhia tässä projektissa? Kysymykset risteilivät päissämme. Ja totuus on, että me portugalia osaamattomat olimmekin ensimmäisen päivän jälkeen melko alakuloisia. Emme tunteneet olleemme lainkaan hyödyksi päivän aikana, emmekä olleet saaneet kontaktia lapsiin. Muistan miettineeni, josko sittenkin vaihtaisin ympäristöprojektiin.

Ensimmäiset päivät olivat enemmän tai vähemmän kaoottisia lasten kokeillessa rajojaan. Huomasimme nopeasti, että monikaan lapsi ei ollut tottunut saamaan positiivista huomiota aikuisilta tai toimimaan ryhmässä. Yllättävän nopeasti voitimme kuitenkin suurimmat haasteet ja pian mekin jotka kommunikoimme englannilla, elekielellä ja noin kolmella portugalilaisella fraasilla huomasimme saaneemme yhteyden lapsiin. Suurin osa lapsista oivalsi myös nopeaan tahtiin pelien ja leikkien avulla, että ryhmätyö kannattaa. He tutustuivat toisiinsa ja huomasivat, että voivatkin olla kavereita, vaikka ovat eri kotoisin eri alueilta. Ongelmatilanteita tietenkin syntyi, ja välillä tarvitsimme portugaliksi pidettyä läksytyspuhetta hyvien käytöstapojen merkityksestä. Tärkeintä oli kuitenkin huomata, kuinka yhteishenki ja motivaatio kasvoivat päivä päivältä leiriläisten keskuudessa.

Kulttuurista ja kierrätyksestä

Ensimmäinen todellinen riemun hetki koitti neljäntenä päivänä, kun lapset käsikirjoittivat ja toteuttivat ryhmänsä arvomaailman kysymyksiin liittyvät pienoishäytelmät. Kaikki ryhmät tuottivat omannäköisensä esitykset muun muassa toisten kunnioittamisesta ja huomioonottamisesta sekä oikeudenmukaisuudesta. Eikä näyttelijöiden tarvinnut esiintyä ilman rekvisiittaa, sillä 11-vuotiaiden mielikuvituksen avulla ohjaajien huiveista, aurinkolaseista, jalkapallosta ja askartelutarvikkeista saatiin upea puvustus. Ai mitä sillä pallolla tehtiin? Tällä

kertaa futarilupausten kikat jäivät näkemättä, sillä pallo oli tietenkin raskaana olevan naisen maha. Näytelmien onnistumisen jälkeen juoksuleikkien lomaan sovitettu suunnittelua, pohdintaa ja yhteistyötä vaativat tehtävät vakiinnuttivat paikkansa päiväohjelmassa.

Teimme lasten kanssa bussiretken museoon, jossa yhdistyi luonnonhistoriallinen museo elävine akvaarioiden asukkeineen ja kaupungin historia. Kävimme myös planetaariossa, mutta pitkään emme saaneet nauttia näytöksestä, kun laitteet pettivät kuumuuden takia. Se oli todella harmi, sillä vieressäni istuneet lapset tulkkasivat minulle portugalkielistä selostusta hihastani nykien ja supattaen "Kirsi, Kirsi, look, look!" Taisivat ajatella, että tuosta portugalia taitamattomasta tädistä on kyllä parasta pitää huolta, että hän saisi edes jotain irti esityksestä. Yhdessä opettelimme kierrättämään jätteet oikeaoppisesti brasilialaiseen tapaan kuivaan ja märkään jätteeseen. Lapset oppivat minne kotitalousjätteet heidän kotikulmillaan on vietävä ja mihin aikaan, jotta ne päätyvät jäteauton kyytiin. Kävim-

me myös katsomassa kierrätyskeskuksessa ja jätteidenkäsittelylaitoksella mihin jätteet päätyvät.

Loppuhuipennuksesta haikeisiin hyvästeihin

Viimeisinä päivinä opetimme Atelje de Idéiasin apuna lapsille faveloissa pidettävien yhteisökokouksien käytäntöjä. Heidän tehtävänä oli myös piirtää ja kirjoittaa kokouksessa esitettäväksi esityksiä asioista, joihin he toivovat parannuksia omilla asuinalueillaan. Viestit olivat selviä. He toivoivat kaupungin viranomaisten puuttuvan epäkohtiin, jotta faveloiden turvallisuus lisääntyisi, kiinnittävä huomiota katuvalojen puuttumiseen faveloiden poluilla ja rinteiden rappusilla ja halusivat lapsille turvallisia leikkipaikkoja. Lapset olivat valmiit välittämään ehdotuksensa aikuisten yhteisökokoukselle meidän läsnä ollessamme. Me IPP-osallistujat ja koko kokousyleisö saimmekin ylpeinä seurata heidän esiintymistään oikeassa yhteisökokouksessa.

Lasten hyvästeleminen oli kova paikka, kuten arvata saattaa. Tuntui, että pääsimme vasta alkuun, ja olisimme voineet tehdä yhdessä vielä monia asioita. Lasten kirjoittamissa palautteissa luki muun muassa, että

he olivat oppineet, että ryhmäkeskustelussa pitää pyytää puheenvuoroa ja että maailmassa on paljon eri maita, joissa puhutaan eri kieliä. Taisipa joku oppia myös sen, ettei pidä salmiakista. Parhaita palautteita olivat kuitenkin ne, joissa kirjoittajat kertoivat havahtuneensa siihen, että voivat olla ystäviä eri asuinalueiden lasten kanssa, ja että he toivoivat voivansa pysyä ystävinä leirin jälkeen. Itse olin oppinut, että kannattaa laittaa itsensä likoon uusissa ympyröissä, haastaa osaamisensa ja paiskia töitä yli-pitkiä päiviä muiden vapaaehtoistyöläisten kanssa, sillä siitä saa sellaiset kiksit, että niitä on vaikea sanoiksi pukea. Opin myös, että sanattomalla ja sekakielisellä kommunikaatiolla päästään merkittäviin ystävyys-suhteisiin. Muistan iäti Lucianan, Brunon ja Estellan sekä heidän leikkikaveriensa hymyt, vaikka heidän nimensä kaikkoaisivatkin muististani.

Onneksi IPP-periaatteiden mukaisesti tästäkin projektista jäi myös toistaiseksi pysyvä jälki paikkakunnalle, sillä lasten kesäleirit saavat jatkoa jälleen ensi tammikuussa CISV Vitórian Mosaic-projektissa.

Kirsi Ojala

Päiväni favelassa

03.58 Korviavilhoa kirkumista. Torakka! Pimeässä luokkahuoneessa säntäilee lauma naisia.

06.15 Kiroan mielessäni öistä torakkaa, kun herään matalalla jyriävään nousevan lentokoneen ääneen. Vaan pakko on nousta, haluan aamukahvini rauhassa ennen koko leirin heräämistä ja taukoamattoman puheen ja kikatuksen alkamista. Kömmin patjaltani oven vierestä pyyhe olallani kohti suihkua, matkan varrella laitan veden kiehumään kahvia varten majoituspaikkamme koulun avokeittiön kaasuhellalle. Hästisten lintuja pois keittiöstä, joku on taas jättänyt hedelmiä lojumaan pöydälle. Viimeistään koulun liikuntasalin suihkussa tulisi herätys, lämmintä vettä meille ei tule. Ei se tosin minua haittaa. Ulkolämpötila auringon

nousta on lähellä neljääkymmentä, kotoa kaukaisessa Suomessa se oli lähtöpäivänä -27. Hetken mietin Suomea ja sen aikatauluja ja ihmisten täsmällisyyttä. Tiedän, että tänä aamuna, kuten monena muunakin, täsmälliset skandinaavit odottavat kiltisti bussia ajoissa koulun portilla, kun taas etelässä eläjät vielä vaihtavat yövaatteista tai keräävät pyykkejään naruilta. Mikäs kiire tässä on?

07.41 Istun bussissa matkalla koululle hyvin pikaiselle aamupalalle. Katselen ohi vilistävää Vitorian kaupunkia, sen matalia rakennuksia, lähes eurooppalaista tyyliä. Mietin leirin alkupäiviä ja ympäristöprojektin valintaani. Leirimme naiset ovat valintansa mukaan joko favelan lasten minileiriä vetämässä tai, kuten minä, ympäristöprojektis-

sa. Koulutuksessa ennen projektin alkua meille oli näytetty kuvia sadoista jätetasoisista, joita favelan rinteille oli syntynyt jätekuljetusjärjestelmän puuttuessa. Paikka vilisi rottia ja kulkukoiria tauteja levittämässä. Torakoita.... Väsyttää.. Bussi kaartaa koulun viereen ja kävelemme vartijan ohi aidatun koulun sisäpihan läpi ruokalaan. Aamupalaa on aikaa syödä noin kahdeksan minuuttia. Meillä ympäristöprojektin tyttöillä on aikataulu bussin aikataulun takia. No, ehdin syödä omenan. Vai ottaisinko papaijan?

09.06 Bussi pysähtyy aukion laidalle ja kiipeämme ulos. Olenkohan laittanut tarpeeksi aurinkorasvaa? Tänään meillä on yhteinen aamiaisen kaikkien muiden vapaaehtoisten kanssa yhdellä Vitorian favelan aukioista. Näen Fabiolan muiden terveystarvoston

"Tehtävä tuli kuitenkin selväksi. Meidän tulisi kertoa ovelta ovelle kiertäessämme uudesta jätteidenkuljetusjärjestelmästä, jäteautojen aikatauluista ja näyttää esimerkkikassimme malliroskilla kierrätyksen idea."

työntekijöiden kanssa hedelmiä pursuilevien pöytien luona selaamassa papereitaan ja juoksen tervehtimään. Brasilialaisnainen tervehtii iloisena poskisuukoin ja vaikkei meillä yhteistä kieltä olekaan, kuulumiset vaihdetaan englanniksi ja portugaliksi. Hyvin se sujuu. Mielessäni vilisi projektin alussa saamamme tietomäärä. Siitäkään en ymmärtänyt muuta kuin elekielen ja hieman espanjaa osaavana arvailin sisältöä. Tehtävä tuli kuitenkin selväksi. Meidän tulisi kertoa ovelta ovelle kiertäessämme uudesta jätteidenkuljetusjärjestelmästä, jäteautojen aikatauluista ja näyttää esimerkkikassimme malliroskilla kierrätyksen idea. Kosteaa roska ja kuiva roska laitetaan eri astioihin. Kosteaa roska tarkoitti biojätettä, kuiva kaikkea muuta; lasia, muoviva, metallia. Tutustumiskäynnillä jätteidenkäsittelylaitoksella ihmettelin, kuinka siellä työskentelevät ihmiset lajittelivat jätteen vielä uudelleen. Ruosteisia tynnyreitä täynnä sirpaleita, pahvinpaalauskonetta, naisia suojakäsineissä ja hatuissa. Ja kuumuutta siinä teollisuushallissa. Kuuma on tänäänkin. Vesipullo, check.

12.34 Istun bussissa matkalla koululle. Ilmastointia, jippii! Jouduimme odottelemaan linja-autoa melko pitkään ilman varjoa ja kolmen tunnin kävely favelan sokkeloisilla kujilla ja kapuaminen loputtomalta tuntuvia rapsusia on vienyt mehut. Väsyttää. Jaloisani on kaksi muovikassillista mangoja, joita sain ihmisiltä joiden taloissa kiersimme. Ei kai niitä kaikkia Suomessa taloiksi sanottaisi, maalattioita, seininä vaneria ja pahvinpaloja, höyläämätöntä lautaa. Sandra, ryhmämme kolmas vapaaehtoinen sattui mainitsemaan, että rakastan mangoja ja nyt tämä pohjoisen asukki kantaa lahjoitus-

mangoja leirille. Lahjoja rikkaalle länkkärille. Mietin, että kuka tässä on rikas.

14.02 Kiipeän linja-autoon kädessäni kahvia hatarassa muovimukissa. Kahvi on vahvaa, makeaa ja hyvin kuumaa. Kai se ehtii jäähtyä matkalla. Takana koulun keittäjien kesäleiriprojektin lapsille ja myös meille vapaaehtoisille valmistama lounas sekä tunnin siestaunet ilmastoidussa kirjastossa lattialla. Edessä favelassa 346 porrasta työmaallemme Florestaan rakentamaan lapsille turvallista ja toimivaa ajanviettopaikkaa. Mietin, näkisinkö matkalla taas samat jannut myymässä huumeita. Älä katso, kävele ohi. Vesipullo, check.

18.45 Jonotan suihkuun. Ihollani on useita kerroksia aurinkorasvaa ja saman verran likaa. Vesi tulee olemaan taas ruskeaa suihkun lattialla ensimmäisen minuutin ajan. Mutta en ole palanut, loistavaa. Ehkä likakin suojaa auringolta. Väsyttää. Katselen IPP:tämme, joka notkuu hajanaisissa ryhmissä pihan nurmikentällä. Kohta on ruoka. Mitähän muuta tarjolla kuin ranskalaisia, riisiä ja papuja? Ainakin hedelmiä. Taidan napata itselleni pinhan, ihan alkupalaksi. Kolumbian Monica tulee halaamaan: "Rauha! I love you!" Niin minäkin sinua, Monica. Ja kaikkia täällä.

21.15 Väsyttää. Ruuan jälkeen siivousryhmä tiskaa astiat pienessä altaassa ja me muut odottelemme Egyptin kansallista aktiviteettia. Suomen ohjelman miettiminen on vielä vähän kesken. Kai sitä vielä ehtii. Tuntuu, ettei vuorokaudessa ole tarpeeksi tunteja, kun pakko on nukkuakin. Nojaan pihanurmeen kädelläni ja tunnen pistoja. Ai niin, muurahaisia. National activity... Leivoin sitä varten muumipipareita Suomessa lähtöä edeltävänä yönä. Hilaan

itseni istumaan liikuntahallin lattialle. Ei muurahaisia. Egyptin tytöt, Engy ja Farah, kertovat egyptiläisestä sanattomasta viestinnästä esimerkkivideon avulla. Kulttuurisilta yhteentörmäyksiltä ei voi välttyä, kun vertailemme eri maiden käsi-merkkejä. Naurunremakka kaikuu hallissa. IPP:llämme syntyy omia käsimerkkejä. Laskeutuvalla lentokoneelle kehittyi heti ensimmäisenä päivänä oma merkkinsä, leirimme kun on lentokentän vieressä.

23.22 Makaan patjallani luokkahuoneessa hämärässä ja kuuntelen puheensorinaa pihalta. Jalat ovat hieman kipeät päivän fyysisestä urakasta Florestan leikkipuistoprojektissa. Yhteensä 692 porrasta. Tänään mukana oli paljon paikallisia aikuisia lasten lisäksi. Edellisenä päivänä olimme saaneet jätteet ja romahtaneen talon jäänteet kuljetettua pois sekä maan tasattua paikallisten ihmisten avulla ja heidän lainaamallaan työvälineillä. Lahjoituskina saamistamme autonrenkaista saatiin tänään aikaan kiipeilypaikka lapsille. Mangoja. Muistelen riemukkaita ilmeitä ja ilon määrää, kun annoin lapsille luvan kokeilla rakennelmamme kestävyyttä. Renkaita. Kaivamista. Huomenna pitää muistaa hommata jostain isompi ja mielellään ehjä kastelukannu. Mietin koiraa, joka tuli rapsuttamaan itseään viereeni, kun lepäsin varjossa juomatauolla. Rapsutus oli todella tarmokasta. Näinköhän sain itsekin kirppuja? Väsyttää. Mikä se oli se portugalinsana, jonka opin tänään? Saudade. Niin sanotaan, kun kaipaa.

Epilogi. Kotona helmikuun pakkasessa päässäni pyörivät IPP-muistot. Saudade.

Rauha Kauppinen

Vanhempien ja leaderin tunnelmia kun Knoxville-Helsinki perhevaihto oli Farewell vaiheessa. Kuva: Ari Kaukiainen.

Perheet vapaaehtoisina CISV:ssä

Helsingin paikallisyhdistyksen perhevaihtovastaava **Liisa Kaukiainen** kannustaa perheitä kokeilemaan perhevaihto-ohjelmaa.

M Kymmenen vuotta sitten mieheni alkoi puhua, että 11 vuotta täyttävä poikamme voisi lähteä CISV Villagelle. Olin vähän ihmeissäni: voiko sen ikäistä lasta lähettää kuukaudeksi maailmalle. Mieheni oli kuitenkin ollut nuorena aktiivisesti mukana CISV:n toiminnassa ja oli asiasta täysin vakuuttunut – Villagelle kannattaa lähteä. Niin minäkin lämpenin asialle ja poikamme lähti leirille Kanadaan. Siitä kesästä kymmenen vuotta sitten alkoi minun kokemukseni CISV:stä.

Lapsemme ovat olleet CISV:ssä eri leireillä, olemme toimineet isäntäperheenä ja perhevaihtoja perheessämme on ollut kuutena kesänä. Se on antanut minulle vanhempana hienon tavan päästä mukaan CISV:n toimintaan, sillä perhevaihtoissa olemme saaneet olla ohjelmassa mukana koko perheen voimin. Aina kun joku lapsista on lähtenyt mukaan perhevaihtoon, muut perheenjäsenet ovat olleet innoissaan - se on tiennyt kivaa ja aktiivista CISV-kesää kaikille. Perhevaihdossa vanhemmillä on iso ja aktiivinen rooli, siinä on vanhempana päässyt hyvin mukaan CISV:n toimintaan.

”CISV:n toiminnassa olemme saaneet upeita ystäviä, niin Suomesta kuin ulkomailta.”

Pari vuotta sitten minua pyydettiin mukaan CISV Helsingin hallitukseen ja hetken mietittyäni päätin ottaa haasteen vastaan. Koen, että lapsemme ja minä itsekin olemme saaneet CISV:n kautta niin paljon, että haluan jakaa sitä samaa tunnetta muillekin nuorille. Tuntuu kivalta olla auttamassa suomalaisia nuoria pääsemään tutustumaan turvallisesti toisten maiden nuoriin ja näkemään elämää muissa maissa. Tällä hetkellä toimin Helsingin paikallisyhdistyksen perhevaihtovastaavana.

CISV:n toiminnassa olemme saaneet upeita ystäviä, niin Suomesta kuin ulkomailta. Monista vanhemmista on tullut meille hyviä ystäviä, joiden kanssa tapaamme muuten-

kin kuin CISV:n merkeissä. Olen oppinut paljon uutta ja parasta minusta on ollut nähdä, miten iloisia lapset ovat siitä, että ovat saaneet hienoja kokemuksia CISV:n kautta ja miten toiminta rohkaisee heitä tutustumaan muiden maiden lapsiin, avaa maailmaa

ja antaa paljon ajateltavaa. Kielistä pitävänä ihmisenä minua ilahduttaa myös se, että uusien ulkomaalaisten kavereiden kautta nuoret myös usein innostuvat opiskelemaan vieraita kieliä. Parasta CISV:ssä on se, että

kansainvälisen toiminnan mukanaan tuoma kokemus ei rajoitu vain leiriin tai perhevaihtoon, vaan se kantaa pitkälle elämään. Minusta on ollut hienoa kuulla lastemme sanoneen, että ilman CISV:tä he eivät olisi sellaisia ihmisiä kuin ovat, CISV on yksi merkittävimmistä asioista, joka on vaikuttanut heidän elämäänsä.

CISV:ssä tehtävä vapaaehtoistyö tarjoaa nuorille hyvän mahdollisuuden päästä ottamaan vastuuta leirin rutiineista ja saada kokemusta monenlaisista muista asioista, joista on hyötyä myöhemmin esimerkiksi opiskelu- tai työpaikan hakemisessa. Mukavaa CISV:ssä on myös se, että teemme asiat tiiminä ja yhteistyö nuorten aktiivisten ihmisten kanssa antaa itsellekin uutta virtaa!

Toivon, että CISV voisi koskettaa mahdollisimman monia ihmisiä - niin lapsia kuin aikuisia. Kannustan lähtemään mukaan vapaaehtoistoimintaan omien mahdollisuuksien mukaan. Moni aikuinen onkin jo huomannut, että leirejä järjestäessä pienistäkin asioista on hyötyä ja jokaisen apu on tarpeen.

Toivotan kaikille cisvareille rikasta ja palkitsevaa tutkimusmatkaa ja uteliaisuutta tutustua uuteen! Eiköhän lähdetä me vanhemmatkin jonnekin? Vaikkapa IPP:lle!

Liisa Kaukiainen
liisa.kaukiainen@fi.cisv.org

Tarvitsemme lisää CISV-vanhempia mukaan toimintaan

Helsingin paikallisyhdistys kutsuu uusia vapaaehtoisia mukaan joukkoonsa.

Vuonna 2011 on vietetty vapaaehtoistoiminnan teemavuotta. Vapaaehtoisuuden luonteen muuttumisesta on ollut paljon puhetta järjestöissä jo useamman vuoden ajan. Tänä vuonna julkaistu Otantatutkimuksen toteuttama ja RAY:n tuella tehty vapaaehtoistoiminnan tutkimus vahvistaa, että pitkäaikaisen sitoutumisen sijaan monet ovat kiinnostuneita lyhytaikaisista tai yksittäisistä tapahtumista, joita kutsutaan myös narikkatehtäviksi. Saman tutkimuksen mukaan vapaaehtoisena voi oppia ihmisten kohtaamista sekä vuorovaikutus- ja organisointitaitoja, mutta yli puolet vapaaehtoistyöstä kiinnostuneista haluaisi kuitenkin käyttää enemmän jo hankittuja taitoja kuin oppia uutta. 74 % vastaajista haluaisi toimia ryhmässä ja yli puolet lasten ja nuorten hyväksi. CISV-vanhemmat, tässä on tilaisuutenne!

Suurin osa CISV Helsingin toimijoista on nuoria aikuisia: viime vuosina CISV Helsingin hallituksessa ja aktiivisena toimijana on ollut keskimäärin vain yksi CISV-vanhempi. Vanhemmat ovat kuitenkin korvaamattomia paikallisyhdistyksen toiminnassa – nuorilla aikuisilla ei useinkaan ole kokemusta

perheen arjen pyörittämisestä, saati oman lapsen lähettämisestä kansainväliseen ohjelmaan. CISV-vanhemmilla on myös enemmän kontakteja sekä muihin potentiaalisiin CISV-perheisiin että

useiden alojen ammattilaisiin, jotka voivat tukea CISV:n toimintaa eri tavoin. Tiivistettynä: arvostamme vanhempien osaamista, kokemusta, näkemystä ja kontakteja.

CISV-äiti tai -isä, miten saisimme sinut mukaan paikallisyhdistysten toimintaan? Haluaisitko ensin osallistua itse kansainväliseen CISV-ohjelmaan? Jos lapsiryhmän ohjaaminen tai leirin johtoryhmän jäsenyys ei houkuttele, IPP tarjoaa upean mahdollisuuden osallistua. Osallistujien on oltava vähintään 19-vuotiaita ja tämänhetkinen ikäennätys on 83 vuotta! Tai mitä jos toteuttaisimme CISV Brasilian idean vanhempien viikonloppuleiristä täällä Suomessa? Lähtisitkö mukaan?

CISV Helsinki järjestäytyi uudelle toi-

mintakaudelle elokuussa ja panostimme erityisesti vanhempien rekrytointiin. Mainostimme postituslistallamme, kutsuimme Facebookissa ja lähetimme ohjelmiin osallis-

tuneiden vanhemmille sähköpostitse kutsutulla mukaan toimintaan. Miten CISV Helsingin vanhempien rekrytointiyrityksissä sitten kävi? Keväällä vuosikokouksen yhteydessä saimme mukaan yhden uuden CISV-äidin, joten nyt hallitusvahvuudessamme on kaksi CISV

äitiä. Elokuun järjestäytymiskokoukseen saapui kolmas äiti. Oma isäni ilmoitti tyttären vakuuttavien rekrytointiyritysten jälkeen pitävänsä huolta CISV Helsingin varastosta Kolosta. Toivotamme heidät ja myös kaikki muut CISV-vanhemmat lämpimästi mukaan toimintaan!

Kaisa Kannuksela
kaisa.kannuksela@fi.cisv.org

"CISV-äiti tai -isä, miten saisimme sinut mukaan paikallisyhdistysten toimintaan?"

Katri, Barbara ja Kaisa Egyptin IPP:llä talvella 2008-2009. IPP tarjoaa CISV-vanhemmille loistavan mahdollisuuden kokeilla leirielämää osallistujan näkökulmasta. CISV Suomi on saanut IPP-kutsuja Saksaan kesällä 2012 ja Egyptiin talvella 2012-2013. Kuva on Kaisa Kannukselan kotialbumista.

CISV on sitoutumaton, vapaaehtoisvoimin toimiva kansainvälisyyskasvatusjärjestö. Ohjelmamme tarjoavat erityisesti lapsille ja nuorille monikulttuurisia kokemuksia. Maailmanlaajuiseen ystävyyteen kasvaminen jo lapsena on CISV:n perusta.

finland
building global friendship

M Itella Posti Oy
Itella Green

Hallitus 2011

PUHEENJOHTAJA

Kaisa Heininen: president@fi.cisv.org

RAHASTONHOITAJA

Eetu Anttonen: finance@fi.cisv.org

TRUSTEE

Tuomas Erkinjuntti: trustee@fi.cisv.org

JUNIOR BRANCH -EDUSTAJA

Katri Astala: juniorbranch@fi.cisv.org

JÄSEN

Elina Tervonen: elina.tervonen@fi.cisv.org

JÄSEN

Päivi Uro: paivi.uro@fi.cisv.org

Paikallisyhdistykset

HELSINKI helsinki@fi.cisv.org

JYVÄSKYLÄ jyvaskyla@fi.cisv.org

KANKAANPÄÄ kankaanpaa@fi.cisv.org

LAPPEENRANTA lappeenranta@fi.cisv.org

NAANTALI naantali@fi.cisv.org

PORVOO porvoo@fi.cisv.org

TAMPERE tampere@fi.cisv.org

VAASA vaasa@fi.cisv.org

Ohjelmat

VILLAGE

viisum.committee@fi.cisv.org

INTERCHANGE

interchange.committee@fi.cisv.org

SUMMER CAMP

viisum.committee@fi.cisv.org

YOUTH MEETING

viisum.committee@fi.cisv.org

SEMINAR CAMP

semiipp.committee@fi.cisv.org

INTERNATIONAL PEOPLE'S PROJECT

semiipp.committee@fi.cisv.org

MOSAIC

mosaic.committee@fi.cisv.org

JUNIOR BRANCH

juniorbranch.committee@fi.cisv.org

Muissa asioissa

LIITON TYÖNTEKIJÄ

katariina.paakkanen@fi.cisv.org

TIEDOTUS & MARKKINOINTI

information.committee@fi.cisv.org

KOULUTUS & KASVATUS

leadertraining.committee@fi.cisv.org

SUOMEN CISV-LIIHTO RY.

Pohjoinen Hesperiankatu
15 A, 5. krs.
00260 Helsinki

finland@cisv.org
www.fi.cisv.org

Kuva © Wilhelmina Nymark